

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4813/2554

พนักงานอัยการจังหวัดนครนายก โจทก์ นางกฤติมาหรือวรรัชกา ชัยนพภัทรกุลจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 220, ป.วิ.อ. มาตรา 134, ป.อ. มาตรา 137, ป.อ. มาตรา 267

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายกฟ้องโจทก์ คดีจึงต้องห้ามฎีกาทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 220 ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาโจทก์มาโดยไม่มี การอนุญาตหรือรับรองให้ฎีกาจึงเป็นการไม่ชอบ แต่เมื่อคดีขึ้นสู่ศาลฎีกาแล้วและข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคดีได้ความว่า จำเลยเข้ามาขอตัวต่อพนักงานสอบสวน ในวันเดียวกันพนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่จำเลยตาม ป.วิ.อ. มาตรา 134 ซึ่งยังถือไม่ได้ว่าจำเลยถูกจับเพราะยังไม่มีคำสั่งหรือหมายของศาล และไม่ปรากฏว่ามีเหตุเข้าข้อยกเว้นที่จะจับโดยไม่มีหมายจับได้ จึงไม่อยู่ในบังคับของมาตรา 7 และมาตรา 9 แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminal ในศาลแขวง พ.ศ.2499 ที่จะต้องฟ้องคดีภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่จำเลยถูกจับหรือต้องผิดฟ้องหรือได้รับอนุญาตให้ฟ้องคดีจากอัยการสูงสุด การที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายกฟ้องโจทก์จึงไม่ชอบ ศาลฎีกาย่อมมีอำนาจแก้ไขให้ถูกต้องได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 137, 267 นับโทษของจำเลยต่อจากโทษในคดีดังกล่าว จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ยกเว้นคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 390/2550 ของศาลชั้นต้น ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นวินิจฉัย โจทก์ฟ้องจำเลยโดยไม่ได้ผิดฟ้องและพ้นกำหนดเวลาแล้ว โดยไม่ปรากฏว่าได้รับอนุญาตให้ฟ้องจากอัยการสูงสุด พิพากษายกฟ้อง ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน คดีจึงต้องห้ามฎีกาทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220 ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาโจทก์มาโดยไม่มี การอนุญาตหรือรับรองให้ฎีกาจึงเป็นการไม่ชอบ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อคดีขึ้นสู่ศาลฎีกาแล้วและศาลฎีกาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคดีได้ความว่า จำเลยเข้ามาขอตัวต่อพนักงานสอบสวนเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2550 ในวันเดียวกันพนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134 ซึ่งยังถือไม่ได้ว่าจำเลยถูกจับเพราะยังไม่มีคำสั่งหรือหมายของศาล และไม่ปรากฏว่ามีเหตุเข้าข้อยกเว้นที่จะจับโดยไม่มีหมายจับได้ จึงไม่อยู่ในบังคับของมาตรา 7 และมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminal ในศาลแขวง พ.ศ.2499 ที่จะต้องฟ้องคดีภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่จำเลยถูกจับหรือต้องผิดฟ้องหรือได้รับอนุญาตให้ฟ้องคดีจากอัยการสูงสุดตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6208/2550 (ประชุมใหญ่) ระหว่าง พนักงานอัยการจังหวัดยโสธร โจทก์ นายทงศักดิ์ สีนทรัพย์ จำเลย ดังนั้น ที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายกฟ้องโจทก์มาจึงไม่ชอบ ศาลฎีกาย่อมมีอำนาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ พิพากษากลับให้ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 2 ให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตามรูปคดี

องค์คณะ

สุรศักดิ์ กิตติพงษ์พัฒนา · วรพจน์ วิไลชนม์ · นิพนธ์ ใจสำราญ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4813/2554>